

Pievienošanās akta 24. pantā minētais saraksts: Latvija

1. PERSONU PĀRVIETOŠANĀS BRĪVĪBA

Eiropas Kopienas dibināšanas līgums;

31968 L 0360: Padomes Direktīva 68/360/EEK (1968. gada 15. oktobris) par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz dalībvalstu darba ņēmēju un viņu ģimeņu pārvietošanos un uzturēšanos Kopienā (OV L 257, 19.10.1968., 13. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

- 11994 N: Akts par pievienošanās nosacījumiem un Līgumu pielāgojumiem - Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās (OV C 241, 29.8.1994., 21. lpp.);

31968 R 1612: Padomes Regula (EEK) Nr. 1612/68 (1968. gada 15. oktobris) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 19.10.1968., 2. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

- 31992 R 2434: Padomes 27.7.1992. Regula (EEK) Nr. 2434/92 (OV L 245, 26.8.1992., 1. lpp.);

31996 L 0071: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju nosūtīšanu saistībā ar pakalpojumu sniegšanu (OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.).

1. Attiecībā uz darba ņēmēju pārvietošanās brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību, kas saistīta ar darba ņēmēju pagaidu pārvietošanos, kā tā definēta Direktīvas 96/71/EK 1. pantā, EK līguma 39. pantu un 49. panta pirmo daļu Latvijas attiecībās ar Beļģiju, Čehijas Republiku, Dāniju, Vāciju, Igauniju, Grieķiju, Spāniju, Franciju, Īriju, Itāliju, Lietuvu, Luksemburgu, Ungāriju, Nīderlandi, Austriju, Poliju, Portugāli, Slovēniju, Slovākiju, Somiju, Zviedriju un Apvienoto Karalisti pilnībā piemēro, ievērojot 2. līdz 14. punktā paredzētos pārejas noteikumus.

2. Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. panta, pašreizējās dalībvalstis divus gadus pēc pievienošanās dienas piemēros attiecīgo valstu pasākumus vai pasākumus, kas izriet no divpusējiem nolīgumiem, kuri reglamentē Latvijas pilsoņu pieeju šo valstu darba tirgiem. Pašreizējās dalībvalstis var turpināt šo pasākumu īstenošanu piecus gadus pēc pievienošanās dienas.

Latvijas pilsoņi, kas pievienošanās dienā likumīgi strādā kādā no pašreizējām dalībvalstīm un kam uz nepārtrauktu 12 mēnešu vai ilgāku laikposmu ir likumīga pieeja attiecīgās dalībvalsts darba tirgum, saglabās pieeju attiecīgās dalībvalsts darba tirgum, bet ne citu tādu dalībvalstu darba tirgiem, kuras īsteno savus iekšējos pasākumus.

Latvijas pilsoņiem, kam pēc pievienošanās uz nepārtrauktu 12 mēnešu vai ilgāku laikposmu ir pieeja kādas pašreizējās dalībvalsts darba tirgum, ir tādas pašas tiesības.

Iepriekš šā punkta otrajā un trešajā daļā minētie Latvijas pilsoņi zaudē minētajās daļās paredzētās tiesības, ja viņi brīvprātīgi atstāj attiecīgās dalībvalsts darba tirgu.

Latvijas pilsoņiem, kas kādā no pašreizējām dalībvalstīm likumīgi strādā pievienošanās dienā vai laikposmā, kad tiek īstenoti attiecīgās valsts pasākumi, un kam pieeja attiecīgās dalībvalsts darba tirgum ir uz laikposmu, kas īsāks par 12 mēnešiem, nav minēto tiesību.

3. Pirms beidzas divu gadu laikposms pēc pievienošanās dienas, Padome pārskata 2. punktā paredzēto pārejas noteikumu darbību, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu.

Pēc minētās izskatīšanas un ne vēlāk kā beidzoties divu gadu laikposmam pēc pievienošanās dienas pašreizējās dalībvalstis paziņo Komisijai, vai tās turpinās īstenot attiecīgos valstu pasākumus vai pasākumus, kas izriet no divpusējiem nolīgumiem, vai arī turpmāk piemēros Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. pantu. Ja šāds paziņojums netiek sniegts, piemēro Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. pantu.

4. Pēc Latvijas lūguma var veikt vienu papildu izskatīšanu. Šādā gadījumā piemēro 3. punktā izklāstīto procedūru, un izskatīšanu pabeidz sešos mēnešos pēc Latvijas lūguma saņemšanas.

5. Dalībvalstis, kuras turpina īstenot attiecīgos valsts pasākumus vai pasākumus, kas izriet no divpusējiem nolīgumiem, 2. punktā minētā piecu gadu laikposma beigās var - ja pastāv nopietni darba tirgus traucējumi vai to rašanās iespēja un iepriekš paziņojot Komisijai - septiņus gadus pēc pievienošanās dienas turpināt īstenot minētos pasākumus. Ja šāds paziņojums netiek sniegts, piemēro Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. pantu.

6. Septiņu gadu laikposmā pēc pievienošanās dienas tās dalībvalstis, kurās saskaņā ar 3., 4. vai 5. punktu attiecībā uz Latvijas pilsoņiem piemēro Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. pantu un kuras minētajā laikposmā Latvijas pilsoņiem uzskaites nolūkā izsniedz darba atļaujas, minētās atļaujas izsniegs automātiski.

7. Dalībvalstis, kurās atbilstīgi 3., 4. vai 5. punktam attiecībā uz Latvijas pilsoņiem piemēro Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. pantu, var septiņu gadu laikposmā pēc pievienošanās dienas izmantot turpmākajās šā punkta daļās izklāstītās procedūras.

Ja kādā no šā punkta pirmajā daļā minētajām dalībvalstīm ir vai ir paredzami darba tirgus traucējumi, kas varētu nopietni apdraudēt dzīves vai nodarbinātības līmeni konkrētajā reģionā vai profesijā, tad šī dalībvalsts par to informē Komisiju un pārējās dalībvalstis, sniedzot visu attiecīgo informāciju. Pamatojoties uz šo informāciju, dalībvalsts var lūgt, lai Komisija nosaka, ka Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. panta piemērošana pilnīgi vai daļēji jāaptur, lai attiecīgajā reģionā vai profesijā atjaunotu normālo situāciju. Par piemērošanas apturēšanu, kā arī apturēšanas ilgumu un apjomu Komisija lemj vēlākais divas nedēļas pēc attiecīga lūguma saņemšanas un savu lēmumu dara zināmu Padomei. Ikviens dalībvalsts var divās nedēļās pēc dienas, ar ko datēts Komisijas lēmums, lūgt Padomi atcelt vai grozīt attiecīgo lēmumu. Par šādiem lūgumiem Padome divās nedēļās pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Steidzamības un izņēmuma gadījumos šā punkta pirmajā daļā minētā dalībvalsts var apturēt Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. panta piemērošanu, tūlīt pēc tam iesniedzot Komisijai pamatotu paziņojumu.

8. Kamēr atbilstīgi 2. līdz 5. punktam un 7. punktam ir apturēta Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. panta piemērošana, Latvijā attiecībā uz pašreizējo dalībvalstu pilsoņiem un pašreizējās dalībvalstīs attiecībā uz Latvijas pilsoņiem piemēro regulas 11. pantu, ņemot vērā šādus nosacījumus:

- regulas 10. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem darba ņēmēja ģimenes locekļiem, kas kopā ar darba ņēmēju pievienošanās dienā likumīgi dzīvo kādā dalībvalstī, pēc pievienošanās nekavējoties ir pieeja darba tirgum šajā dalībvalstī. Tas neattiecas uz tādu darba ņēmēju ģimenes locekļiem, kam pieeja attiecīgās dalībvalsts darba tirgum ir atļauta uz laikposmu līdz 12 mēnešiem;
- regulas 10. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem darba ņēmēja ģimenes locekļiem, kuri kopā ar darba ņēmēju likumīgi dzīvo kādā dalībvalstī no dienas, kas ir pēc pievienošanās dienas, taču laikposmā, kad tiek piemēroti iepriekš izklāstītie pārejas noteikumi, ir pieeja attiecīgās dalībvalsts darba tirgum, tiklīdz viņi vismaz astoņpadsmit mēnešus ir dzīvojuši attiecīgajā dalībvalstī vai arī trešajā gadā pēc pievienošanās dienas, atkarībā no tā, kurš termiņš beidzas agrāk.

Šie noteikumi neskar labvēlīgākus pasākumus, ko paredz attiecīgās valsts tiesību akti vai kas izriet no divpusējiem nolīgumiem.

9. Ja atsevišķus Direktīvas 68/360/EEK noteikumus nav iespējams nošķirt no Regulas (EEK) Nr. 1612/68 noteikumiem, kurus nepiemēro atbilstīgi 2. līdz 5., 7. un 8. punktam, tad Latvija un pašreizējās dalībvalstis drīkst atkāpties no minētajiem noteikumiem, ciktāl tas vajadzīgs, lai piemērotu 2. līdz 5., 7. un 8. punktu.

10. Visos gadījumos, kad atbilstīgi iepriekš izklāstītajiem pārejas noteikumiem pašreizējās dalībvalstis īsteno attiecīgo valstu pasākumus vai pasākumus, kas izriet no divpusējiem nolīgumiem, Latvija var paturēt spēkā ekvivalentus pasākumus attiecībā uz konkrētās dalībvalsts vai konkrēto dalībvalstu pilsoņiem.

11. Ja kāda no pašreizējām dalībvalstīm aptur Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. panta piemērošanu, Latvija var attiecībā uz Čehijas Republiku, Igauniju, Lietuvu, Ungāriju, Poliju, Slovēniju un Slovākiju izmantot procedūras, kas izklāstītas 7. punktā. Šādos laikposmos darba atļaujas, ko Latvija pārraudzības nolūkā izsniedz Čehijas Republikas, Igaunijas, Lietuvas, Ungārijas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pilsoņiem, tiek izsniegtas automātiski.

12. Pašreizējās dalībvalstis, kas atbilstīgi 2. līdz 5. un 7. līdz 9. punktam īsteno savas valsts pasākumus, var atbilstīgi saviem tiesību aktiem noteikt plašāku pārvietošanās brīvību nekā pastāv pievienošanās dienā, tostarp paredzēt pilnīgu pieeju darba tirgum. Sākot ar trešo gadu pēc pievienošanās dienas, ikviena pašreizējā dalībvalsts, kas īsteno savas valsts pasākumus, var jebkurā laikā nolemt, ka minēto pasākumu vietā piemēros Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. panta noteikumus. Par jebkuru šādu lēmumu informē Komisiju.

13. Lai atsevišķās jutīgās pakalpojumu jomās darba tirgū novērstu nopietnus traucējumus vai šādu traucējumu rašanās iespēju, ko dažos reģionos var izraisīt transnacionāla pakalpojumu sniegšana, kā tā definēta Direktīvas 96/71/EK 1. pantā, un tiktāl, ciktāl tās atbilstīgi iepriekš izklāstītajiem pārejas noteikumiem attiecībā uz Latvijas darba ņēmējiem īsteno savas valsts pasākumus vai pasākumus, kas izriet no divpusējiem nolīgumiem, Vācija un Austrija var - iepriekš par to informējot Komisiju - atkāpties no EK līguma 49. panta pirmās daļas, lai saistībā ar pakalpojumiem, kurus sniedz sabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību Latvijā, ierobežotu tādu darba ņēmēju pagaidu pārvietošanos, kuru tiesībām strādāt Vācijā un Austrijā piemērojami šo valstu iekšējie pasākumi.

Pakalpojumu jomas, uz kurām var attiecināt minēto atkāpi, ir šādas:

– Vācijā:

Joma	NACE * kods, ja nav norādīts citādi
Būvniecība, tostarp saistītās nozares	45.1. līdz 4.; Darbības jomas, kas uzskaitītas Direktīvas 96/71/EK pielikumā
Ēku tīrīšana un uzkopšana	74.70. Ēku tīrīšana un uzkopšana
Citi pakalpojumi	74.87. Vienīgi iekštelpu tapsētāju darbība

– Austrijā:

Joma	NACE * kods, ja nav norādīts citādi
Dārzkopības pakalpojumi	01.41.
Akmens sadalīšana, apstrāde un apdare	26.7.
Metāla būvkonstrukciju un to daļu ražošana	28.11.
Būvniecība, tostarp saistītās nozares	45.1. līdz 4.; Darbības jomas, kas uzskaitītas Direktīvas 96/71/EK pielikumā
Apsardzes darbība	74.60.
Ēku tīrīšana un uzkopšana	74.70.
Mājas aprūpe	85.14.
Sociālā palīdzība un darbības bez izmitināšanas	85.32.

* NACE: skat. 31990 R 3037: Padomes Regula (EEK) Nr. 3037/90 (1990. gada 9. oktobris) par saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju Eiropas Kopienā (OV L 293, 24.10.1990., 1. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara 32002 R 0029: Komisijas 19.12.2001. Regula (EK) Nr. 29/2002 (OV L 6, 10.1.2002., 3. lpp.).

Tiktāl, ciktāl Vācija un Austrija saskaņā ar iepriekšējām šā punkta daļām atkāpjas no EK līguma 49. panta pirmās daļas, Latvija var veikt līdzvērtīgus pasākumus, par to iepriekš paziņojot Komisijai.

Šā punkta piemērošanas sekas nedrīkst būt tādi darba ņēmēju pagaidu pārvietošanās nosacījumi saistībā ar pakalpojumu transnacionālu sniegšanu Vācijā vai Austrijā un Latvijā, kas būtu vairāk ierobežojoši kā nosacījumi, kuri ir spēkā Pievienošanās līguma parakstīšanas dienā.

14. Iepriekš 2. līdz 5. un 7. līdz 12. punktā izklāstīto noteikumu piemērošanas sekas nedrīkst būt tādi nosacījumi Latvijas pilsoņu pieejai pašreizējo dalībvalstu darba tirgiem, kas būtu vairāk ierobežojoši kā nosacījumi, kuri ir spēkā Pievienošanās līguma parakstīšanas dienā.

Neskarot 1. līdz 13. punktā izklāstītos noteikumus, visos laikposmos, kad tiek īstenoti attiecīgo valstu pasākumi vai pasākumi, kas izriet no divpusējiem nolīgumiem, pašreizējās dalībvalstis saistībā ar pieeju savam darba tirgum dod priekšroku darba ņēmējiem, kas ir ES dalībvalstu pilsoņi, nevis darba ņēmējiem, kas ir trešo valstu pilsoņi.

Režīms, ko piemēro Latvijas migrējošiem darba ņēmējiem un viņu ģimenēm, kas likumīgi dzīvo un strādā kādā citā dalībvalstī, vai citu dalībvalstu migrējošiem darba ņēmējiem un viņu ģimenēm, kas likumīgi dzīvo un strādā Latvijā, nedrīkst būt vairāk ierobežojošs kā tas režīms, ko piemēro trešo valstu darba ņēmējiem, kuri dzīvo un strādā attiecīgi konkrētajā dalībvalstī vai Latvijā. Turklāt, piemērojot principu, ka priekšroka tiek dota Kopienai, režīms, ko piemēro tādiem viesstrādniekiem no trešām valstīm, kuri dzīvo un strādā Latvijā, nedrīkst būt labvēlīgāks kā režīms, ko piemēro Latvijas pilsoņiem.

2. PAKALPOJUMU SNIEGŠANAS BRĪVĪBA

1. 31994 L 0019: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/19/EK (1994. gada 30. maijs) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 135, 31.5.1994., 5. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 94/19/EK 7. panta 1. punkta, līdz 2007. gada 31. decembrim uz Latviju neattiecas garantiju minimālais apjoms. Latvija nodrošina, ka tās noguldījumu garantiju sistēma nodrošina segumu, kas līdz 2005. gada 31. decembrim ir vismaz EUR 10 000 un laikposmā no 2006. gada 1. janvāra līdz 2007. gada 31. decembrim - vismaz EUR 15 000.

Pārejas laikā pārejās dalībvalstis saglabās tiesības apturēt savā teritorijā izveidotu Latvijas kredītiestāžu filiāļu darbību, kamēr šādas filiāles nepievienojas oficiāli atzītai noguldījumu garantiju sistēmai attiecīgajā dalībvalstī, lai tādējādi segtu starpību starp Latvijas garantiju apjomu un 7. panta 1. punktā minēto obligāto apjomu.

2. 31997 L 0009: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/9/EK (1997. gada 3. marts) par ieguldītāju kompensācijas sistēmām (OV L 84, 26.3.1997., 22. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 97/9/EK 4. panta 1. punkta, līdz 2007. gada 31. decembrim uz Latviju neattiecas minimālais kompensācijas apjoms. Latvija nodrošina, ka tās ieguldītāju kompensēšanas sistēma nodrošina segumu, kas līdz 2005. gada 31. decembrim ir vismaz EUR 10 000 un laikposmā no 2006. gada 1. janvāra līdz 2007. gada 31. decembrim - vismaz EUR 15 000.

Pārejas laikā pārejās dalībvalstis saglabās tiesības apturēt savā teritorijā izveidotu Latvijas ieguldījumu sabiedrību filiāļu darbību, kamēr šādas filiāles nepievienojas oficiāli atzītai ieguldītāju kompensēšanas sistēmai attiecīgajā dalībvalstī, lai tādējādi segtu starpību starp Latvijas kompensācijas apjomu un 4. panta 1. punktā minēto obligāto apjomu.

3. BRĪVA KAPITĀLA APRĪTE

Līgums par Eiropas Savienību;

Eiropas Kopienas dibināšanas līgums.

Neskarot pienākumus, kas noteikti Līgumos, uz kuriem balstās Eiropas Savienība, Latvija var septiņus gadus no pievienošanās dienas paturēt spēkā savu tiesību aktu noteikumus par lauksaimniecības zemes un mežu iegūšanu, kuri attiecas uz dalībvalstu pilsoņiem un sabiedrībām, kas izveidotas saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem un kas nav reģistrētas Latvijā, neveic uzņēmējdarbību Latvijā un kam nav pārstāvniecību vai nodaļu Latvijā. Attiecībā uz lauksaimniecības zemes un mežu iegūšanu dalībvalstu pilsoņiem nekādā gadījumā nedrīkst piemērot noteikumus, kas ir nelabvēlīgāki par noteikumiem, kuri ir spēkā Pievienošanās līguma parakstīšanas dienā, ne arī noteikumus, kuri ir vairāk ierobežojoši nekā trešo valstu pilsoņiem piemērotie noteikumi.

Uz citu dalībvalstu pilsoņiem, kas vēlas veikt uzņēmējdarbību kā pašnodarbināti zemnieki un dzīvot Latvijā, un kas vismaz trīs gadus pēc kārtas likumīgi dzīvojuši un kā zemnieki aktīvi darbojušies Latvijā, neattiecina šā panta iepriekšējās daļas noteikumus un jebkādas procedūras, ko neattiecina uz Latvijas pilsoņiem.

Šo pārejas posma pasākumu vispārēju pārskatīšanu veic trešajā gadā pēc pievienošanās dienas. Šajā sakarā Komisija iesniedz ziņojumu Padomei. Padome pēc Komisijas priekšlikuma var ar vienprātīgu lēmumu saīsināt vai pārtraukt šā panta pirmajā daļā paredzēto pārejas posmu.

Ja ir pietiekami pierādījumi par to, ka pēc pārejas posma beigām būs nopietni traucējumi vai šādu traucējumu rašanās iespējamība Latvijas lauksaimniecības zemju tirgū, Komisija pēc Latvijas lūguma lemj par pārejas posma pagarināšanu par ne vairāk kā trim gadiem.

4. LAUKSAIMNIECĪBA

A. TIESĪBU AKTI LAUKSAIMNIECĪBAS JOMĀ

1. 31991 R 2092: Padomes Regula (EEK) Nr. 2092/91 (1991. gada 24. jūnijs) par lauksaimniecības produktu bioloģisku ražošanu un norādēm par to uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem (OV L 198, 22.7.1991., 1. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 32002 R 0473: Komisijas 15.3.2002. Regula (EK) Nr. 473/2002 (OV L 75, 16.3.2002., 21. lpp.).

Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 2029/91 6. panta 1., 2. un 3. punkta, līdz 2006. gada 1. janvārim Latvijā ir atļauts bioloģiskajā lauksaimniecībā lietot neapstrādātas sēklas, stādīšanas materiālus un pavairošanas materiālus, kas nav ražoti, izmantojot bioloģiskās ražošanas metodes.

Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 2092/91 6. panta 1. punkta, līdz 2006. gada 1. janvārim Latvijā ir atļauts bioloģiskās ražošanas dravās kā papildu bišu barības produktu lietot nebioloģisko cukuru, kas nav ražots, izmantojot bioloģiskās ražošanas metodes.

Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 2029/91 6. panta 1. un 2. punkta, 18 mēnešus pēc pievienošanās dienas Latvijā ir atļauts bioloģiskajā lauksaimniecībā lietot kālija permanganāta produktus.

2. 31997 R 2597: Padomes Regula (EK) Nr. 2597/97 (1997. gada 18. decembris), ar ko paredz papildu noteikumus piena un piena produktu tirgus kopīgajai organizācijai attiecībā uz dzeramo pienu (OV L 351, 23.12.1997., 13. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 31999 R 1602: Padomes 19.7.1999. Regula (EK) 1602/1999 (OV L 189, 22.7.1999., 43. lpp.).

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 2597/97 3. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta, prasības attiecībā uz tauku saturu piecus gadus pēc pievienošanās dienas nepiemēro attiecībā uz Latvijā ražotu dzeramo pienu. Dzeramo pienu, kas neatbilst prasībām attiecībā uz tauku saturu, var tirgot vienīgi Latvijā vai eksportēt uz kādu trešo valsti.

3. 31999 R 1254: Padomes Regula (EK) Nr. 1254/1999 (1999. gada 17. maijs) par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju (OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 32001 R 2345 Komisijas 30.11.2001. Regula (EK) Nr. 2345/2001 (OV L 315, 1.12.2001., 29. lpp.).

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1254/1999 3. panta f) punkta, līdz 2006. gada beigām Latvija var tādu sugu govīs, kas uzskaitītas I pielikumā Komisijas Regulai (EK) Nr. 2342/1999, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā Padomes Regulu (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju piemērot attiecībā uz piemaksu shēmām¹, uzskatīt par atbilstīgām piemaksai, ko saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 3. nodaļu piešķir par zīdītājgovīm, ja šādas govīs ir lecinātas vai apsēklotas ar gaļas šķirnes bulli.

¹ OV L 281, 4.11.1999., 30. lpp.

B. TIESĪBU AKTI VETERINĀRIJAS UN FITOSANITĀRIJAS JOMĀ

I. TIESĪBU AKTI VETERINĀRIJAS JOMĀ

1. 31964 L 0433: Padomes Direktīva 64/433/EEK par veterinārsanitārajām prasībām svaigas gaļas ražošanai un tirdzniecībai (OV P 121, 29.7.1964, 2012 lpp., un kuru turpmāk groza un konsolidē OV L 268, 24.9.1991., 71. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 31995 L 0023: Padomes 22.6.1995. Direktīva 95/23/EK (OV L 243, 11.10.1995., 7. lpp.);

31971 L 0118: Padomes Direktīva 71/118/EEK (1971. gada 15. februāris) par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē svaigas mājputnu gaļas ražošanu un laišanu tirgū (OV L 55, 8.3.1971, 23. lpp., un kuru turpmāk groza un atjaunina OV L 62, 15.3.1993., 6. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 31997 L 0079: Padomes 18.12.1997. Direktīva 97/79/EK (OV L 24, 30.1.1998., 31. lpp.);

31977 L 0099: Padomes Direktīva 77/99/EEK (1976. gada 21. decembris) par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē gaļas produktu un dažu citu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu un tirdzniecību (OV L 26, 31.1.1977., 85. lpp., un kuru turpmāk groza un atjaunina OV L 57, 2.3.1992., 4. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 31997 L 0076: Padomes 16.12.1997. Direktīva 97/76/EK (OV L 10, 16.1.1998., 25. lpp.);

31991 L 0493: Padomes Direktīva 91/493/EEK (1991. gada 22. jūlijs), ar ko paredz veterinārsanitārās prasības zivsaimniecības produktu ražošanai un laišanai tirgū (OV L 268, 24.9.1991., 15. lpp.) un kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 31997 L 0079: Padomes 18.12.1997. Direktīva 97/79/EK (OV L 24, 30.1.1998., 31. lpp.);

31992 L 0046: Padomes Direktīva 92/46/EEK (1992. gada 16. jūnijs), ar ko paredz veterinārsanitārās prasības attiecībā uz svaigpiena, termiski apstrādāta piena un piena produktu ražošanu un laišanu tirgū (OV L 268, 14.9.1992., 1. lpp.) un kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 31996 L 0023: Padomes 29.4.1996. Direktīva 96/23/EK (OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.);

31994 L 0065: Padomes Direktīva 94/65/EK (1994. gada 14. decembra), ar ko nosaka prasības maltas gaļas un gaļas izstrādājumu ražošanai un laišanai tirgū (OV L 368, 31.12.1994., 10. lpp.).

a) Strukturālās prasības, kas noteiktas Direktīvas 64/433/EEK I pielikumā, Direktīvas 71/118/EEK I pielikumā, Direktīvas 77/99/EEK A un B pielikumā, Direktīvas 91/493/EEK pielikumā, Direktīvas 92/46/EEK B pielikumā un Direktīvas 94/65/EK I pielikumā, līdz 2005. gada 31. decembrim nepiemēro attiecībā uz šā pielikuma A papildinājumā uzskaitītajiem Latvijas uzņēmumiem, ņemot vērā turpmāk izklāstītos nosacījumus.

- b) Kamēr vien iepriekš a) punktā minētie uzņēmumi izmanto šā panta noteikumus, produktus, kuru izcelsme ir šajos uzņēmumos, var - neatkarīgi no dienas, kad produktu laiž tirgū - laist vienīgi vietējā tirgū vai izmantot turpmākai pārstrādei vietējos uzņēmumos, uz kuriem tāpat attiecas a) punkta noteikumi. Šie produkti jāmarķē ar īpašu veselības marķējumu.

Šādus svaigus, apstrādātus vai pārstrādātus zivsaimniecības produktus var laist vienīgi vietējā tirgū, vai arī glabāt vai turpmāk pārstrādāt tajā pašā uzņēmumā, neatkarīgi no dienas, kad produktu laiž tirgū. Svaigi, apstrādāti vai pārstrādāti zivsaimniecības produkti jāiepako un / vai jāiesaiņo tirgojamās vienībās, un uz tiem jābūt īpašam identificējošam apzīmējumam.

Šā punkta pirmā daļa attiecas arī uz visiem produktiem, kuru izcelsme ir integrētos gaļas ražošanas uzņēmumos, ja uz kādu šāda uzņēmuma daļu attiecas a) punkts.

Šā pielikuma A papildinājumā uzskaitītie piena pārstrādes uzņēmumi var saņemt svaigpiena piegādes no piena ražošanas saimniecībām, kas neatbilst Direktīvas 92/46/EEK A pielikuma IV nodaļas A daļas 1. punkta prasībām, ja šādas saimniecības ir norādītas sarakstā, ko šim nolūkam veido Latvijas iestādes.

Svaigpienu, kas piegādāts no šādām saimniecībām, kuras neatbilst Direktīvas 92/46/EEK A pielikuma IV nodaļas A daļas 1. punkta prasībām, 2005. gadā var izmantot vienīgi tāda siera ražošanai, kura nogatavināšanas laiks pārsniedz 60 dienas.

- c) Latvija nodrošina to, ka pakāpeniski tiek panākta atbilstība a) punktā minētajām strukturālajām prasībām, ievērojot termiņus, kas šā pielikuma A papildinājumā noteikti pastāvošo nepilnību novēršanai. Latvija nodrošina, ka darbību var turpināt vienīgi tie uzņēmumi, kas līdz 2005. gada 31. decembrim ir pilnībā izpildījuši šīs prasības. Latvija iesniedz Komisijai gada ziņojumus par attīstību, kāda panākta katrā no pielikuma A papildinājumā uzskaitītajiem uzņēmumiem, kā arī to uzņēmumu sarakstu, kas attiecīgajā gadā beiguši attiecīgo pasākumu īstenošanu.
- d) Komisija var - pirms pievienošanās un līdz 2005. gada 31. decembrim - atjaunināt a) punktā minēto pielikuma A papildinājumu, un šajā sakarā var sarakstu papildināt ar noteiktu skaitu uzņēmumu vai arī svītrot no saraksta uzņēmumus, ņemot vērā attīstību, kāda panākta pastāvošo nepilnību novēršanā, un uzraudzības procesa gaitā izdarītos secinājumus.

Sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus, lai nodrošinātu iepriekš izklāstītā pārejas režīma sekmīgu piemērošanu, pieņem saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK 16. pantu, Direktīvas 71/118/EEK 21. pantu, Direktīvas 77/99/EEK 20. pantu, Direktīvas 91/493/EEK 15. pantu, Direktīvas 92/46/EEK 31. pantu un Direktīvas 94/65/EK 20. pantu.

2. 32002 R 1774: Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1774/2002, ar ko paredz veterinārsanitārās prasības attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kas nav paredzēti lietošanai pārtikā (OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.).

- a) Strukturālās prasības, kas attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1774/2002 V pielikuma I nodaļu un VII pielikuma I nodaļu minētas šā pielikuma B papildinājumā, līdz 2004. gada 31. decembrim nepiemēro attiecībā uz pielikuma B papildinājumā uzskaitītajiem Latvijas uzņēmumiem, ņemot vērā turpmāk izklāstītos nosacījumus.
- b) Iepriekš a) punktā minētie uzņēmumi var apstrādāt, pārstrādāt un glabāt vienīgi 3. kategorijas materiālus, kas definēti Regulas (EK) Nr. 1774/2002 6. pantā. Kamēr vien šie uzņēmumi izmanto iepriekš minētā a) punkta noteikumus, produktus, kuru izcelsme ir šajos uzņēmumos, var - neatkarīgi no dienas, kad produktu laiž tirgū - laist vienīgi vietējā tirgū, un tos nedrīkst izmantot dalībvalstīm paredzētos produktos. Šādus produktus jāmarķē ar īpašu marķējumu.
- c) Latvija nodrošina, ka pakāpeniski tiek nodrošināta atbilstība a) punktā minētajām strukturālajām prasībām, ievērojot termiņus, kas pielikuma B papildinājumā noteikti pastāvošo nepilnību novēršanai. Latvija nodrošina, ka darbību var turpināt vienīgi tie uzņēmumi, kas līdz 2004. gada 31. decembrim ir pilnībā izpildījuši šīs prasības. Latvija iesniedz Komisijai gada ziņojumu par attīstību, kāda panākta katrā no pielikuma B papildinājumā uzskaitītajiem uzņēmumiem, kā arī to uzņēmumu sarakstu, kas minētajā gadā beiguši attiecīgo pasākumu īstenošanu.

- d) Komisija var - pirms pievienošanās un līdz 2004. gada 31. decembrim - atjaunināt a) punktā minēto pielikuma B papildinājumu, un šajā sakarā var sarakstu papildināt ar noteiktu skaitu uzņēmumu vai arī svītrot no saraksta uzņēmumus, ņemot vērā attīstību, kāda panākta pastāvošo nepilnību novēršanā, un pārraudzības procesa gaitā izdarītos secinājumus.

Sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus, lai nodrošinātu iepriekš izklāstītā pārejas režīma sekmīgu piemērošanu, pieņem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 33. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

II. TIESĪBU AKTI FITOSANITĀRIJAS JOMĀ

32002 L 0053: Padomes Direktīva 2002/53/EEK (1970. gada 29. septembris) par lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējo katalogu (OV L 193, 12.10.1970., 1. lpp.);

32002 L 0055: Padomes Direktīva 2002/55/EEK (1970. gada 29. septembris) par dārzeņu sēklu tirdzniecību (OV L 193, 12.10.1970., 33. lpp.).

Latvija var uz pieciem gadiem pēc pievienošanās dienas atlikt Direktīvas 2002/53/EK un Direktīvas 2002/55/EK piemērošanu attiecībā uz tādu šķirņu sēklu tirdzniecību Latvijā, kuras uzskaitītas attiecīgajos valsts lauksaimniecības augu un dārzeņu sugu šķirņu katalogos un kuras nav oficiāli atzītas atbilstīgi minētajām direktīvām. Šādas sēklas minētajā laikposmā netirgo pārējās dalībvalstīs.

5. ZIVSAIMNIECĪBA

31992 R 3760: Padomes Regula (EEK) Nr. 3760/92 (1992. gada 20. decembris), ar ko nosaka Kopienas zivsaimniecības un akvakultūras sistēmu (OV L 389, 31.12.1992., 1. lpp.) un ko groza:

– 31998 R 1181: Padomes 4.6.1998. Regula (EK) Nr. 1181/98 (OV L 164, 9.6.1998., 1. lpp.).

Regula (EEK) Nr. 3760/92 attiecas uz Latviju, ņemot vērā turpmāk izklāstītos īpašos noteikumus.

Attiecībā uz krājumiem, kam piemēro nozvejas limitus, Latvijai piešķiramo Kopienas nozvejas iespēju daļu nosaka atbilstīgi turpmāk izklāstītajam, iedalot pēc sugām un zonām:

Sugas	ICES vai IBSFC zona	Latvijas daļas (%)
Reņģes	III b, c, d ¹ , izņemot IBSFC 3. pārvaldības vienību	7,280
Brētliņas	III b, c, d ¹	13,835
Laši	III b, c, d ¹ , izņemot IBSFC 32. apakšrajonu	13,180
Mencas	III b, c, d ¹	7,126

1 Kopienas ūdeņi

Šīs daļas izmanto, pirmo reizi Latvijai piešķirot nozvejas iespējas atbilstīgi procedūrai, kas paredzēta Regulas (EEK) Nr. 3760/92 8. panta 4. punktā.

Turklāt Latvijas daļu Kopienas nozvejas iespējās *NAFO* uzraudzības apgabalā pēc Komisijas priekšlikuma noteiks Padome, lēmumu pieņemot ar kvalificētu balsu vairākumu, pamatojoties uz *NAFO* spēkā esošo sadalījumu laikposmā tieši pirms pievienošanās dienas.

6. TRANSPORTA POLITIKA

1. 31985 R 3821: Padomes Regula (EEK) Nr. 3821/85 (1985. gada 20. decembris) par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā (OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 32002 R 1360: Komisijas 13.6.2002. Regula (EK) Nr. 1360/2002 (OV L 207, 5.8.2002., 1. lpp.).

Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 3821/85 3. panta 1. punkta, līdz 2005. gada 1. janvārim uz Latviju neattiecas prasība uzstādīt un izmantot reģistrācijas kontrolierīces pasažieru vai kravu autopārvadājumiem reģistrētos transportlīdzekļos, ja minētie transportlīdzekļi reģistrēti līdz 2001. gada 1. janvārim un tos izmanto vienīgi iekšzemes autopārvadājumiem. Šādu transportlīdzekļu vadītāji braukšanas un atpūtas laiku reģistrē savās kontrolgrāmatiņās.

2. 31993 R 3118: Padomes 1993. gada 25. oktobra Regula (EEK) Nr. 3118/93, ar ko paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem ārvalstu pārvadātāji dalībvalstī drīkst sniegt kravu iekšzemes autopārvadājumu pakalpojumus (OV L 279, 12.11.1993., 1. lpp.), un kurā jaunākos grozījumus izdara:

- 32002 R 0484: Eiropas Parlamenta un Padomes 13.2002. Regula (EK) Nr. 484/2002 (OV L 76, 19.3.2002., 1. lpp.).
- a) Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 3118/93 1. panta un līdz otrā gada beigām pēc pievienošanās dienas, Latvijas pārvadātāji nesniedz kravu iekšzemes autopārvadājumu pakalpojumus citās dalībvalstīs, un citu dalībvalstu pārvadātāji nesniedz kravu iekšzemes autopārvadājumu pakalpojumus Latvijā.

- b) Līdz otrā gada beigām pēc pievienošanās dienas dalībvalstis paziņo Komisijai par to, vai tās pagarinās minēto laikposmu par, ilgākais, diviem gadiem, vai arī pēc minētā laikposma beigām tās pilnībā piemēros regulas 1. pantu. Ja šāds paziņojums netiek sniegts, piemēro regulas 1. pantu. Vienīgi tie pārvadātāji, kas reģistrēti dalībvalstīs, uz kurām attiecas regulas 1. pants, drīkst sniegt kravu iekšzemes autopārvadājumu pakalpojumus pārējās dalībvalstīs, uz kurām attiecas 1. pants.
- c) Ja kravu iekšzemes autopārvadājumu tirgū pastāv nozīmīgi traucējumi vai šādu traucējumu risks, dalībvalstis, uz kurām atbilstīgi šā dokumenta b) punktam neattiecas regulas 1. pants, līdz ceturtā gada beigām pēc pievienošanās dienas informē Komisiju par to, vai tās pagarinās minēto laikposmu par, ilgākais, vienu gadu, vai arī pēc minētā laikposma beigām tās pilnībā piemēros regulas 1. pantu. Ja šāda informācija netiek sniegta, piemēro regulas 1. pantu. Vienīgi tie pārvadātāji, kas reģistrēti dalībvalstīs, uz kurām attiecas regulas 1. pants, drīkst sniegt kravu iekšzemes autopārvadājumu pakalpojumus pārējās dalībvalstīs, uz kurām attiecas 1. pants.

- d) Kamēr regulas 1. pants pilnībā neattiecas uz visām dalībvalstīm, tās dalībvalstis, uz kurām atbilstīgi šā dokumenta b) vai c) punktam attiecas regulas 1. pants, var izmantot turpmāk izklāstīto procedūru.

Ja kādā no šā punkta iepriekšējā daļā minētajām dalībvalstīm pastāv nozīmīgi tirgus vai tā daļas traucējumi, ko izraisa vai pastiprina kabotāža, piemēram, piedāvājums būtiski pārsniedz pieprasījumu, vai arī ir apdraudēta daudzu kravu autopārvadājumu uzņēmumu finansiālā stabilitāte vai pastāvēšana, attiecīgā dalībvalsts informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par šo stāvokli un sniedz tām visu attiecīgo informāciju. Pamatojoties uz šo informāciju, attiecīgā dalībvalsts var lūgt Komisiju pilnīgi vai daļēji apturēt regulas 1. panta piemērošanu, lai atjaunotu parasto stāvokli.

Pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts sniegtajām ziņām, Komisija pārbauda stāvokli un viena mēneša laikā pēc lūguma saņemšanas lemj par vajadzību paredzēt aizsardzības pasākumus. Piemēro procedūru, kas paredzēta regulas 7. panta 3. punkta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā, kā arī minētā panta 4., 5. un 6. punktā.

Steidzamos un izņēmuma gadījumos šā punkta pirmajā daļā minētā dalībvalsts var apturēt regulas 1. panta piemērošanu, tūlīt pēc tam iesniedzot Komisijai pamatotu paziņojumu.

- e) Kamēr atbilstīgi šā dokumenta a) līdz c) punktam nepiemēro regulas 1. pantu, dalībvalstis var regulēt piekļuvi kravu iekšzemes autopārvadājumu tirgum, pakāpeniski palielinot savstarpēji izsniegto kabotāžas atļauju skaitu saskaņā ar divpusējiem nolīgumiem. Minētie pasākumi var paredzēt arī pilnīgas liberalizācijas iespēju.
- f) Šā dokumenta a) līdz d) punkta piemērošanas iznākumā piekļuve kravu iekšzemes autopārvadājumu tirgum nedrīkst būt vairāk ierobežojoša kā Pievienošanās līguma parakstīšanas dienā.

3. 31996 L 0026: Padomes Direktīva 96/26/EK (1996. gada 29. aprīlis) par atļaušanu kravu autopārvadātājiem un pasažieru autopārvadātājiem veikt profesionālo darbību un par diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu savstarpēju atzīšanu, lai veicinātu šo pārvadātāju tiesības veikt uzņēmējdarbību iekšzemes un starptautisko autopārvadājumu nozarē (OV L 124, 23.5.1996., 1. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

- 31998 L 0076: Padomes 1.10.1998. Direktīva 98/76/EK (OV L 277, 14.10.1998., 17. lpp.).

Līdz 2006. gada 31. decembrim Direktīvas 96/26/EK 3. panta 3. punkta c) apakšpunktu Latvijā nepiemēro attiecībā uz pārvadājumu uzņēmumiem, kas nodarbojas vienīgi ar kravu un pasažieru iekšzemes autopārvadājumiem.

Šo uzņēmumu pieejamais kapitāls un rezerves pakāpeniski un atbilstīgi turpmāk izklāstītajai sistēmai sasniedz minimālos apjomus, kas noteikti iepriekšminētajā pantā:

- no 2004. gada 1. janvāra uzņēmuma pieejamajam kapitālam un rezervēm ir jābūt vismaz EUR 3000 uz katru izmantoto transportlīdzekli vai EUR 150 uz uzņēmuma izmantoto kravu pārvadāšanas transportlīdzekļu maksimālās atļautās masas katru tonnu, vai EUR 150 uz katru sēdvietu pasažieru pārvadāšanas transportlīdzekļos, ko izmanto uzņēmums, attiecīgi izvēloties mazāko summu;
- no 2005. gada 1. janvāra uzņēmuma pieejamajam kapitālam un rezervēm ir jābūt vismaz EUR 6750, ja tiek izmantots tikai viens transportlīdzeklis, un vismaz EUR 3750 uz katru papildu transportlīdzekli.

7. NODOKĻU POLITIKA

1. 31977 L 0388: Padomes Sestā direktīva 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 32002 L 0038: Padomes 7.5.2002. Direktīva 2002/38/EK (OV L 128, 15.5.2002., 41. lpp.).

a) Atkāpjoties no Direktīvas 77/388/EEK 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta, Latvija var līdz 2004. gada 31. decembrim saglabāt atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa attiecībā uz apkures pakalpojumiem mājsaimniecībām.

b) Neskarot procedūru, kas izklāstīta Direktīvas 77/388/EEK 27. pantā, Latvija var vienu gadu pēc pievienošanās dienas turpināt piemērot vienkāršotu procedūru pievienotās vērtības nodokļa uzlikšanai darījumiem ar kokmateriāliem.

Piemērojot Direktīvas 77/388/EEK 28. panta 3. punkta b) apakšpunktu, Latvija var saglabāt atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa autoru, mākslinieku un izpildītāju pakalpojumiem, kas minēti direktīvas F pielikuma 2. punktā, kamēr nav izpildīts direktīvas 28. panta 4. punktā izklāstītais nosacījums vai kamēr tāds pašus atbrīvojumus piemēro kāda no pašreizējām dalībvalstīm, atkarībā no tā, kurš termiņš beidzas agrāk.

Piemērojot Direktīvas 77/388/EEK 28. panta 3. punkta b) apakšpunktu, Latvija tāpat var saglabāt atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa pasažieru starptautiskajiem pārvadājumiem, kas minēti direktīvas F pielikuma 17. punktā, kamēr nav izpildīts direktīvas 28. panta 4. punktā izklāstītais nosacījums vai kamēr tādus pašus atbrīvojumus piemēro kāda no pašreizējām dalībvalstīm, atkarībā no tā, kurš termiņš beidzas agrāk.

2. 31992 L 0079: Padomes Direktīva 92/79/EEK (1992. gada 19. oktobris) par nodokļu saskaņošanu cigaretēm (OV L 316, 31.10.1992., 8. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 32002 L 0010: Padomes 12.2.2002. Direktīva 2002/10/EK (OV L 46, 16.2.2002., 26. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 92/79/EEK 2. panta 1. punkta, Latvija var līdz 2009. gada 31. decembrim atlikt vispārējā minimālā akcīzes nodokļa uzlikšanu mazumtirdzniecības cenai (iekļaujot visus nodokļus) cigaretēm vispieprasītākajā cenu kategorijā, ar nosacījumu, ka šajā laikposmā Latvija pakāpeniski pielāgo savas akcīzes nodokļa likmes vispārējam minimālajam akcīzes nodoklim, kas paredzēts direktīvā.

Neskarot 8. pantu Padomes Direktīvā 92/12/EEK (1992. gada 25. februāris) par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību ¹, un informējot Komisiju, dalībvalstis var laikā, kamēr tiek piemērota iepriekš paredzētā atkāpe, attiecībā uz cigaretēm, ko attiecīgo valstu teritorijā varētu ievest no Latvijas, papildus nemaksājot akcīzes nodokli, saglabāt tādus pašus kvantitatīvos ierobežojumus, kādi tiek piemēroti ievēšanai no trešām valstīm. Dalībvalstis, kas izmanto šādu iespēju, var veikt vajadzīgās pārbaudes, ar nosacījumu, ka šādas pārbaudes neiespaido iekšējā tirgus pareizu darbību.

8. SOCIĀLĀ POLITIKA UN NODARBINĀTĪBA

VESELĪBA UN DROŠĪBA

1. 31989 L 0654: Padomes Direktīva 89/654/EEK (1989. gada 30. novembris) par minimālajām prasībām attiecībā uz drošību un veselības aizsardzību darba vietā (pirmā atsevišķā direktīva saskaņā ar Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punktu) (OV L 393, 13.12.1993., 1. lpp.).

Līdz 2004. gada 31. decembrim Direktīva 89/654/EEK Latvijā netiek attiecināta uz iekārtām, ko jau lieto 2002. gada 27. martā.

¹ OV L 76, 23.3.1992., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2000/47/EK (OV L 193, 29.7.2000., 73. lpp.).

No pievienošanās dienas līdz iepriekšminētā termiņa beigām Latvija turpinās sniegt Komisijai regulāri atjauninātu informāciju par grafiku un pasākumiem, kas tiek īstenoti, lai nodrošinātu atbilstību minētajai direktīvai.

2. 31989 L 0655: Padomes Direktīva 89/655/EEK (1989. gada 30. novembris) par drošības un veselības aizsardzības minimālajām prasībām, darbiniekiem lietojot darba aprīkojumu darba vietās (otrā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1.punkta nozīmē) (OV L 393, 30.12.1989., 13. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 32001 L 0045: Eiropas Parlamenta un Padomes 27.6.2001. Direktīva 2001/45/EK (OV L 195, 19.7.2001., 46. lpp.).

Līdz 2004. gada 1. jūlijam Direktīvu 89/655/EEK Latvijā nepiemēro attiecībā uz iekārtām, kuru izmantošana sāka līdz 2002. gada 13. decembrim.

No pievienošanās dienas līdz iepriekšminētā termiņa beigām Latvija turpinās sniegt Komisijai regulāri atjauninātu informāciju par grafiku un pasākumiem, kas tiek īstenoti, lai nodrošinātu atbilstību minētajai direktīvai.

3. 31990 L 0270: Padomes Direktīva 90/270/EEK (1990. gada 29. maijs) par obligātajām prasībām attiecībā uz drošību un veselības aizsardzību darbā ar displeju ierīcēm (piektā atsevišķā direktīva saskaņā ar Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punktu) (OVL 156, 13.12.1993., 1. lpp.).

Līdz 2004. gada 31. decembrim Direktīva 90/270/EEK Latvijā netiek attiecināta uz iekārtām, ko jau lieto 2001. gada 1. jūnijā.

No pievienošanās dienas līdz iepriekšminētā termiņa beigām Latvija turpinās sniegt Komisijai regulāri atjauninātu informāciju par grafiku un pasākumiem, kas tiek īstenoti, lai nodrošinātu atbilstību minētajai direktīvai.

9. ENERĢĒTIKA

31968 L 0414: Padomes Direktīva 68/414/EEK (1968. gada 20. decembris), ar ko EEK dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un / vai naftas produktu obligātas rezerves (OV L 308, 23.12.1968., 14. lpp.) un ko groza:

– 31998 L 0093: Padomes 14.12.98. Direktīva 98/93/EK (OV L 358, 31.12.1998., 100. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 68/414/EEK 1. panta 1. punkta, līdz 2009. gada 31. decembrim uz Latviju neattiecas naftas produktu obligātās rezerves apjoms. Latvija nodrošina, ka tās naftas produktu obligātās rezerves apjoms katrai 2. pantā uzskaitītajai naftas produktu kategorijai ir 1. panta 1. punktā definētais dienas vidējais patēriņš valstī vismaz šādam dienu skaitam:

- līdz pievienošanās dienai - 40 dienām attiecībā uz produktu kategoriju "šķidrās kurināmais" un 23 dienām attiecībā uz pārējām produktu kategorijām;
- līdz 2004. gada 31. decembrim - 50 dienām attiecībā uz produktu kategoriju "šķidrās kurināmais" un 30 dienām attiecībā uz pārējām produktu kategorijām;
- līdz 2005. gada 31. decembrim - 55 dienām attiecībā uz produktu kategoriju "šķidrās kurināmais" un 35,5 dienām attiecībā uz pārējām produktu kategorijām;
- līdz 2006. gada 31. decembrim - 60 dienām attiecībā uz produktu kategoriju "šķidrās kurināmais" un 41 dienai attiecībā uz pārējām produktu kategorijām;
- līdz 2007. gada 31. decembrim - 70 dienām attiecībā uz produktu kategoriju "šķidrās kurināmais" un 49 dienām attiecībā uz pārējām produktu kategorijām;

- līdz 2008. gada 31. decembrim - 80 dienām attiecībā uz produktu kategoriju "šķidrāis kurināmais" un 67 dienām attiecībā uz pārējām produktu kategorijām;
- līdz 2009. gada 31. decembrim - 90 dienām attiecībā uz visām produktu kategorijām.

10. VIDE

A. GAISA KVALITĀTE

31994 L 0063: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/63/EK (1994. gada 20. decembris) par kontroli attiecībā uz gaistošu organisko savienojumu (GOS) emisiju, ko rada benzīna glabāšana un nosūtīšana no termināliem uz degvielas uzpildes stacijām (OV L 365, 31.12.1994., 24. lpp.).

1. Atkāpjoties no Direktīvas 94/63/EK 3. panta un I pielikuma, prasības, kas noteiktas attiecībā uz glabāšanas iekārtām terminālos, Latvijā nepiemēro:

- līdz 2005. gada 31. decembrim - 17 glabāšanas iekārtām, kuru apgrozījums ir mazāks par 25 000 tonnu/gadā;
- līdz 2006. gada 31. decembrim - 3 glabāšanas iekārtām, kuru apgrozījums ir mazāks par 25 000 tonnu/gadā;
- līdz 2008. gada 31. decembrim - 19 glabāšanas iekārtām, kuru apgrozījums ir mazāks par 25 000 tonnu/gadā.

2. Atkāpjoties no Direktīvas 94/63/EK 4. panta un II pielikuma, prasības, kas noteiktas attiecībā uz iekraušanas un izkraušanas iekārtām terminālos, Latvijā nepiemēro:

- līdz 2005. gada 31. decembrim - 1 terminālam, kura apgrozījums ir mazāks par 25 000 tonnu/gadā;
- līdz 2006. gada 31. decembrim - 17 termināliem, kuru apgrozījums ir mazāks par 25 000 tonnu/gadā;
- līdz 2007. gada 31. decembrim - 1 terminālam, kura apgrozījums ir mazāks par 25 000 tonnu/gadā;
- līdz 2008. gada 31. decembrim - 20 termināliem, kuru apgrozījums ir mazāks par 25 000 tonnu/gadā.

3. Atkāpjoties no Direktīvas 94/63/EK 5. panta, prasības, kas noteiktas attiecībā uz esošajiem pārvietojamiem konteineriem terminālos, līdz 2008. gada 31. decembrim Latvijā nepiemēro 68 autocisternām.

4. Atkāpjoties no Direktīvas 94/63/EK 6. panta un III pielikuma, prasības, kas noteiktas attiecībā uz iekraušanu esošajās glabāšanas iekārtās degvielas uzpildes stacijās, Latvijā nepiemēro:

- līdz 2004. gada 31. decembrim - 56 degvielas uzpildes stacijām, kuru apgrozījums ir lielāks par 1000 m³/gadā, bet mazāks par 2000 m³/gadā vai vienāds ar to;
- līdz 2008. gada 31. decembrim - 112 degvielas uzpildes stacijām, kuru apgrozījums ir lielāks par 500 m³/gadā, bet mazāks par 1000 m³/gadā vai vienāds ar to, kā arī 290 degvielas uzpildes stacijām, kuru apgrozījums ir mazāks par 500 m³/gadā.

B. ATKRITUMU APSAIMNIEKOŠANA

1. 31993 R 0259: Padomes Regula (EEK) Nr. 259/93 (1993. gada 1. februāris) par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ievēšanu tajā un izvešanu no tās (OV L 30, 6.2.1993., 1. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

- 32001 R 2557: Komisijas 28.12.2001. Regula (EK) Nr. 2557/2001 (OV L 349, 31.12.2001., 1. lpp.).

- a) Līdz 2010. gada 31. decembrim par visiem tādu pārstrādei paredzētu atkritumu sūtījumiem, kas uzskaitīti Regulas (EEK) Nr. 259/93 II, III un IV pielikumā, kā arī par visiem minētajos pielikumos neuzskaitītu pārstrādei paredzētu atkritumu sūtījumiem uz Latviju paziņo kompetentajām iestādēm, un uz šiem sūtījumiem attiecas regulas 6., 7. un 8. pants.
- b) Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 259/93 7. panta 4. punkta, kompetentās iestādes neatļauj regulas II, III un IV pielikumā uzskaitīto pārstrādei paredzēto atkritumu sūtījumus, kā arī minētajos pielikumos neuzskaitītu pārstrādei paredzētu atkritumu sūtījumus, kas paredzēti pārstrādes uzņēmumiem, uz kuriem attiecas pagaidu atkāpe no dažiem noteikumiem Direktīvā 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli ¹ un tikmēr, kamēr uz saņēmējuzņēmumu attiecas pagaidu atkāpe.

2. 31994 L 0062: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 94/62/EK 6. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta, Latvija nodrošinās to, ka līdz 2007. gada 31. decembrim tiek sasniegti attiecībā uz turpmāk norādītajiem iepakojuma materiāliem paredzētie mērķi reģenerācijas un pārstrādes jomā, ievērojot turpmāk paredzētos starpposma mērķus:

- plastmasas pārstrāde: līdz pievienošanās dienai - 11 % no svara, 2004. gadā - 12 %, 2005. gadā - 13 % un 2006. gadā - 14 % no svara;

¹ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.

- kopējais reģenerācijas apjoms: līdz pievienošanās dienai - 33 % no svara, 2004. gadā - 37 %, 2005. gadā - 42 % un 2006. gadā - 46 % no svara.

3. 31999 L 0031: Padomes Direktīva 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 1999/31/EK 2. panta g) punkta otrā ievilkuma un neskarot Padomes Direktīvu 75/442/EEK par atkritumiem ¹ un Padomes Direktīvu 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem ², līdz 2004. gada 31. decembrim Latvijā par atkritumu poligoniem neuzskatīs pastāvīgus objektus, kurus izmanto kā pagaidu novietnes bīstamajiem atkritumiem, kas radušies Latvijā.

C. ŪDENS KVALITĀTE

1. 31991 L 0271: Padomes Direktīva 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp.), ko groza:

- 31998 L 0015: Komisijas 27.2.1998. Direktīva 98/15/EK (OV L 67, 7.3.1998., 29. lpp.).

¹ OV L 194, 25.7.1975., 39. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 96/350/EK (OV L 135, 6.6.1996., 32. lpp.).

² OV L 377, 31.12.1991., 20. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 94/31/EK (OV L 168, 2.7.1994., 28. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 91/271/EEK 3., 4. panta un 5. panta 2. punkta un atbilstīgi turpmāk paredzētajiem starpposma mērķiem, Latvijā līdz 2015. gada 31. decembrim pilnībā nepiemēro prasības attiecībā uz komunālo notekūdeņu kanalizācijas sistēmām un attīrīšanu:

- attiecībā uz aglomerācijām, kuru iedzīvotāju skaits ir 100 000 vai vairāk, atbilstību direktīvas noteikumiem nodrošina līdz 2008. gada 31. decembrim;
- attiecībā uz aglomerācijām, kuru iedzīvotāju skaits ir no 10 000 līdz 100 000 iedzīvotājiem, atbilstību direktīvas noteikumiem nodrošina līdz 2011. gada 31. decembrim.

2. 31998 L 0083: Padomes Direktīva 98/83/EK (1998. gada 3. novembris) par dzeramā ūdens kvalitāti (OV L 330, 5.12.1998., 32. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 98/83/EK 5. panta 2. punkta un 8. panta, kā arī I pielikuma B un C daļas, un atbilstīgi turpmāk paredzētajiem starpposma mērķiem, Latvijā līdz 2015. gada 31. decembrim pilnībā nepiemēro prasības attiecībā uz lielumiem, kas noteikti tādiem parametriem kā bromāts, trihalometāni - kopā, alumīnijs, dzelzs, mangāns un oksidēšanas spēja:

- līdz 2008. gada 31. decembrim - pašvaldībās ar vairāk nekā 100 000 iedzīvotājiem;
- līdz 2011. gada 31. decembrim - pašvaldībās ar iedzīvotāju skaitu no 10 000 līdz 100 000.

D. RŪPNIECISKĀ PIESĀRŅOJUMA KONTROLE UN RISKĀ PĀRVALDĪBA

1. 31987 L 0217: Padomes Direktīva 87/217/EEK (1987. gada 19. marts) par vides piesārņojuma ar azbestu novēršanu un samazināšanu (OV L 85, 28.3.1987., 40. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

- 11994 N: Akts par pievienošanās nosacījumiem un Līgumu pielāgojumiem - Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās (OV C 241, 29.8.1994., 21. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 87/217/EEK 8. panta otrā ievilkuma, Latvijā līdz 2004. gada 31. decembrim nepiemēro prasības, kas noteiktas attiecībā uz azbesta šķiedras vai putekļus saturošiem atkritumiem, kuri apglabāti atkritumu poligonos. Azbesta šķiedras vai putekļus saturošus atkritumus iepakoj dubultos plastikāta maisos un apglabā atsevišķi īpaši apzīmētās apglabāšanas vietās.

2. 31996 L 0061: Padomes Direktīva 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 96/61/EK 5. panta 1. punkta un tiktāl, ciktāl tas saistīts ar pienākumu ekspluatēt iekārtas atbilstīgi emisijas robežvērtībām, līdzvērtīgiem parametriem vai tehniskajiem rādītājiem, ko nodrošina labākie pieejamie tehniskie paņēmieni, kā paredzēts minētās direktīvas 9. panta 3. un 4. punktā, prasības, kas noteiktas atļauju piešķiršanai esošajām iekārtām, Latvijā līdz atbilstīgo termiņu beigām nepiemēro:

- attiecībā uz PU "Jūrmalas ST", SC "Kauguri" - līdz 2010. gada 31. decembrim;
- attiecībā uz Ventspils PU "Siltums" - līdz 2010. gada 31. decembrim;
- attiecībā uz Ventspils SIA "Pārventas siltums" - līdz 2010. gada 31. decembrim;
- attiecībā uz VAS "Latvenego", Rīgas TEC-2 - līdz 2010. gada 31. decembrim;
- attiecībā uz Liepāja SEZ AS "Liepājas Metalurgs" - līdz 2008. gada 31. decembrim;
- attiecībā uz AS "Daugavpils pievadķēžu rūpnīca" - līdz 2010. gada 31. decembrim;
- attiecībā uz AS "Lokomotīve" - līdz 2009. gada 31. decembrim;
- attiecībā uz AS "Valmieras stikla šķiedra" - līdz 2010. gada 31. decembrim;
- attiecībā uz AS "Medpro Inc." - līdz 2010. gada 31. decembrim;
- attiecībā uz AS "Jelgavas cukurfabrika" - līdz 2008. gada 31. decembrim;
- attiecībā uz AS "Putnu fabrika Ķekava" - līdz 2009. gada 31. decembrim;
- attiecībā uz SIA "Druvas Unguri" - līdz 2010. gada 31. decembrim;
- attiecībā uz SIA "Korkalns" - līdz 2010. gada 31. decembrim;
- attiecībā uz SIA "Grīģis un Ko" - līdz 2010. gada 31. decembrim;
- attiecībā uz z/s "Nīckrasti" - līdz 2010. gada 31. decembrim.

Pilnībā saskaņotas atļaujas minētajām iekārtām izsniedz līdz 2007. gada 30. oktobrim, norādot individuāli saistošus grafikus pilnīgas atbilstības nodrošināšanai. Šīs atļaujas nodrošina to, ka līdz 2007. gada 30. oktobrim tiek panākta atbilstība vispārējiem principiem, kas attiecas uz iekārtu ekspluatētāju pamatpienākumiem, kā noteikts direktīvas 3. pantā.

E. KODOLDROŠĪBA UN AIZSARDZĪBA PRET RADIĀCIJU

31997 L 0043: Padomes Direktīva 97/43/*Euratom* (1997. gada 30. jūnijs), ar ko paredz personu veselības aizsardzību pret jonizējošā starojuma kaitīgo iedarbību saistībā ar ārstnieciski diagnostisko apstarošanu un atceļ Direktīvu 84/466/*Euratom* (OV L 180, 9.7.1997., 22. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 97/43/*Euratom* 8. panta un 9. panta 1. punkta, Latvijā līdz 2005. gada 31. decembrim nepiemēro noteikumus par radioloģiskajām iekārtām un īpašajiem paņēmieniem. Šādas iekārtas netiek tirgotas citās dalībvalstīs.